

[Haunstrup Clemmensen.]

— jeg understreger: sikrer os —

„at det fordoblede arbejdsløshedsniveau vil vende tilbage og vil blive stående som et fænomen af længere varighed“.

Jeg ved ikke, om hr. J. O. Krag måske får tid til — jeg går ud fra, at hr. J. O. Krag også ved denne lejlighed vil tage ordet i debatten — lige at komme med et par kommentarer til om disse profetier og den holdbarhed, der ligger deri.

Der kan måske også, hvis der bliver tid til det, komme nogle kommentarer til hr. J. O. Krags udtalelser den 12. juni 1969 fra denne talerstol, der også var profetiske. Det er jo ikke alle profeter, der er lige agtede i deres fædreland, men de har jo heller ikke altid lige stor ret i deres profetier.

Der kan måske også være grund til at understrege, at dette byggeri, som man havde så forfærdelig stor nervøsitet over for, nu stadig har det højeste niveau, det nogen sinde har haft i landets historie, inklusive både det næstsidste og det sidste — for at glæde hr. Anker Jørgensen det hidtil sidste — af de socialdemokratiske regeringsår. Også på dette område slog spådommene ikke til. Eller tag spådommene om, at produktionen ville gå ned, at eksporten ville komme ud for store vanskeligheder. Vi har haft en produktion større end nogen sinde i 1969, vi har haft en eksport endnu større end tidligere. Vi har haft i allerhøjeste grad en reallønsforbedring.

Men jeg erkender da, at der også er andre områder, der skal med, når den økonomiske udvikling skal bedømmes. Priserne er på ny på vej opad, temmelig stærkt på vej opad, og det er ikke mindst noget, der naturligvis — og ulykkeligvis — kommer til at ramme lønmodtagerne. Vi ved, at renten er alt for høj, bogstavelig talt så høj, som den var i den socialdemokratiske regerings sidste periode. Og sidst, men ikke mindst, ved vi, at betalingsbalancen over for udlandet er forringet og forringet alvorligt i løbet af 1969, idet den i virkeligheden er forringet til over 3 milliarder kr. Vi så i maj 1969, hvor farligt dette er for hele landets økonomiske handlekraft. Vi ved, at dette betalingsbalanceunderskud må bringes ned, hvis beskæftigelsen skal opretholdes, og hvis den

fortsatte stigning i levestandarden virkelig skal kunne gennemføres.

På denne baggrund er det simpelt hen nødvendigt at have et betydeligt kasseoverskud. Ingen ønsker det for kasseoverskuddets egen skyld, tværtimod. Men socialdemokratiet har været med til i det danske folk at arbejde for forståelsen af, at en sådan konjunkturudjævnende finanspolitik er nødvendig. Det fandt man ikke altid tilstrækkelig hurtig erkendelse for andre steder i salen, det være indrømmet og erkendt, men det er dog lidt ejendommeligt, at den leder og det parti, der har forsøgt på disse områder at være læremester, når de ikke længere er ministre, helt glemmer den lære, man ellers har været så ivrig for at fremføre.

Vi erkender, at der også i denne situation er brug for meget opmærksomt at følge det nye skattesystems forskellige ulemper og forskellige sidevirkninger. Vi er også fra det konservative folkepartis side i allerhøjeste grad beredvilligt indstillet, er ivrige for at forsøge at få rettet alle ulemper og alle skavanker, og jeg lægger i denne forbindelse ikke mindst vægt på de ulemper, der har vist sig for en række af pensionisterne — netop, som hr. Anker Jørgensen understregede, for pensionister med visse beskedne yderligere indtægter. Vi er ivrige for, at disse spørgsmål, der nu er lovet taget op af regeringen, bliver grundigt overvejet og undersøgt, og at man finder frem til en rimelig og administrativt rimelig ordning så snart som overhovedet muligt.

Men vi advarer imod at glemme, at netop den høje skatteudskrivning, som vi vitterlig har, også har givet reallønsforbedringer til landets borgere. Der er gennemført en lang række sociale forbedringer også i denne regerings tid, og det kan vel ikke være overraskende, at man dog er nødt til at finansiere de udgifter, der skal afholdes, og at det fører yderligere udgifter med sig.

Vi er heller ikke på dette område på nogen måde nået til vejs ende. Jeg lægger f. eks. megen vægt på at understrege, at arbejdsløshedsunderstøttelsesreglerne fremover naturligvis skal reformeres, men det er jo ikke et socialdemokratisk patentstandpunkt. Der er i Wechselmann-udvalget opnået enighed mellem arbejdsmarke-